ਐਮ/ਐਸ ਮੋਂਗੀਆ ਰੀਅਲਟੀ ਅਤੇ ਬਿਲਡਵੈਲ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ

ਬਨਾਮ

ਮਾਨਿਕ ਸੇਠੀ

(2022 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 814)

ਜਨਵਰੀ 31, 2022

[ਡਾ. ਧਨੰਜੈ ਵਾਈ ਚੰਦ੍ਰਚੂੜ ਅਤੇ

ਸੂਰਜ ਕਾਂਤ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 – ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁੱਦਾ – ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ – ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵਪਾਰਕ ਕਰਜ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਗਿਆ – ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਭਾਇਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਕਾਇਆਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ—ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਖਿਲਾਫ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ—ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ – ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਜ਼ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾਲ ਸੀ – ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਉ/ਓ: 7 ਆਰ.11 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ – ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਆਧਾਰ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਬਾਰਡ ਸੀ – ਪਰਖਣ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦਾਤੈਅ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਬਾਰਡ ਸੀ – ਪਰਖਣ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿਆਖਰੀ ਭੁਗਤਾਨ 20.06.2013 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚੂੰਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ01.04.2017 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਨੌ ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਇਹਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਬਾਰਡ ਸੀ – ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਰਖਣ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ – ਅਪੀਲ 'ਤੇ,

ਫੈਸਲਾ: ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ

ਕਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਕਿਸਤ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਸੀ – ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ – ਅਜਿਹਾ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਸਿਰਫ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੌਖਿਕ ਤਰਕਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ – ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਬਾਰ 'ਤੇ ਹੋਏ ਤਰਕਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ – ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਪਾਰਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸੁਭਾਵ 'ਤੇ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਵਰਜਨ ਹਨ – ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ – ਚੂੰਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ, ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਬਿਨਾਂ ਓ.ਐਕਸ.ਆਈ.ਵੀ ਆਰ.2 – ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ

ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਦੌਰਾਨ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ – ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ – ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ, 1908 – ਓ.ਐਕਸ.ਆਈ.ਵੀ ਆਰ.2.

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ: 1. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਕਿਸਤ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਸੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ. ਅਜਿਹਾ ਮੁੱਦਾ ਕੇਵਲ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੌਖਿਕ ਤਰਕਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਅਸਤਿਤਵ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਸਨ. ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਪਾਰਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਬਾਰੇ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਸੰਸਕਰਣ ਹਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਬਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਟ੍ਰਾਇਲ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ. ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਤਰਕ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਜੋ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਨਿਯਮਿਤ ਸੀ. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ. ਚੂੰਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਇੱਕ ਸਾਫ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਤਹਿਤ ਆਰਡਰ ਐਕਸਆਈਵੀ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 16 ਅਗਸਤ 2018 ਦੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਅਤੇ 4 ਸਤੰਬਰ 2019 ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰੱਦ ਕਰਦੀ ਹੈ. ਸੀਖਿਆ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ, ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਟ੍ਰਾਇਲ ਦੌਰਾਨ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. [ਪੈਰਾ 11, 12 & 15]

ਨੁਸਲੀ ਨੇਵਿਲ ਵਾਡੀਆ ਬਨਾਮ ਆਇਵਰੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀਜ਼ (2020) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 557: [2019] 15 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 795 - ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ.

ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ

[2019] 15 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 795 ਪੈਰਾ 14 ਤੇ ਨਿਰਭਰ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 814 ਦਾ 2022.

ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 04.09.2019 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 5 ਦਾ 2019.

ਉਦੈ ਗੁਪਤਾ, ਮਿਸ ਸ਼ਿਵਾਨੀ ਐਮ. ਲਾਲ, ਧਨੇਸ਼ ਰੇਲਨ, ਐਮ.ਕੇ. ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ, ਹਰੀਸ਼ ਦਾਸਨ, ਰਾਜੀਵ ਰੰਜਨ, ਪਰਿਤੋਸ਼ ਧਵਨ, ਹਿਰੇਨ ਦਾਸਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ.

ਸੰਜੇ ਸਹਗਲ, ਅਵਿਨਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਵਾਬੀ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਡਾ. ਧਨੰਜੈ ਵਾਈ ਚੰਦ੍ਰਾਚੂਡ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ.

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ.

2. ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਉੱਠੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 5 ਦਾ 2019 ਹੈ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਮਿਤੀ 16 ਅਗਸਤ 2018 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਖਾਰਜੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ।

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 31 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਮਾਰਚ 2017 (2017 ਦਾ ਸਿਵਲ ਸੂਟ ਨੰ: 76 (2017 ਦਾ ਨਵਾਂ ਨੰਬਰ 355)) ਅਧੀਨ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ 19081 ਦਾ ਆਰਡਰ 37 ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ 1,11,63,633 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 18% ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਸਾਲਾਨਾ ਪੂਰੀ ਰਕਮ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ 24 ਮਈ 2017 ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਲਈ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 4 ਜਨਵਰੀ 2018 ਨੂੰ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਮੁੱਦਾ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 15 ਮਾਰਚ 2018 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਨਕਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ 26 ਅਪ੍ਰੈਲ 2018 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ। ਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ 2018 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਕਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 26 ਅਪ੍ਰੈਲ 2018 ਅਤੇ 23 ਨੂੰ ਮਈ 2018, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 26 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ 2018, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾਜਵਾਬੀ ਵੱਲੋਂ ਮੌਖਿਕ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ 10 ਅਗਸਤ 2018 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖਤੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। 16 ਅਗਸਤ 2018 ਨੂੰ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖਿਲਾਫ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰਬਰ 5 ਦਾ 2019 ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ

ਮਿਤੀ 4 ਸਤੰਬਰ 2019 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਕਰਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਸੀ। ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ 18% ਸਲਾਨਾ ਬਿਆਜ ਦਰ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 13 ਜੂਨ 2012 ਨੂੰ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ, 11 ਜੁਲਾਈ 2012 ਨੂੰ 18 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਅਤੇ 21 ਦਸੰਬਰ 2012 ਨੂੰ 15 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਐਕਸਿਸ ਬੈਂਕ 'ਤੇ ਖਿੱਚੇ ਚੈੱਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਗਾਊ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ 39 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਭਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ 1,11,63,633 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਇਆ ਲਈ ਇਕ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ 18% ਸਲਾਨਾ ਬਿਆਜ ਹੈ। ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 5 ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਦਾਅਵੇ ਹਨ:

"ਉਪਰੋਕਤ ਕਰਜ਼ੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕਰਜ਼ੇ 18% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਿਆਜ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਰਜ਼ੇ ਕਰਜ਼ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕਿਸਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸਨ ਭਾਵ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2014 ਤੱਕ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਕਰਜ਼ ਦੀਆਂ ਰਕਮਾਂ 'ਤੇ ਅਰਧ ਵਾਰਸ਼ਿਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 18% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਸੀ।"

5. ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 10 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਰਜ਼ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਢਾਈ ਸਾਲ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਚਾਲੂ ਖਾਤਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਖਰੀ ਭੁਗਤਾਨ 24 ਅਕਤੂਬਰ 2013 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

6. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਸੇਵਾਵਾਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈਆਂ ਸਨ ਜਿਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਪਾਰਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਫਾਈਡ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਰੰਮਤ ਕਾਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਇੱਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰੀਅਲ ਏਸਟੇਟ ਲੈਣ-ਦੇਣਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।

7. ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, 7. ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਢਾਂਚੇ 'ਤੇ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕੇਵਲ ਬਾਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 10 ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰ ਹੈ ਕਿ ਆਖਰੀ ਭੁਗਤਾਨ 20 ਜੂਨ 2013 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚੂੰਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 2017 ਨੂੰ ਦਾਇਰ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਨੌ ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ।

8. ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਆਖਰੀ ਭੁਗਤਾਨ 24 ਅਕਤੂਬਰ 2013 ਨੂੰ 3 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਮੁਕੱਦਮਾ 31 ਮਾਰਚ 2017 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਆਖਰੀ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ। ਪਲੇਂਟ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 5 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਂਦਿਆਂ, ਜੋ ਉੱਪਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਹੈ, "ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨਾਲ ਮੌਖਿਕ ਆਪਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਹੋਣ।" ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਆਖਰੀ ਕਿਸਤ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਸ ਕਰਨਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਮਿਸਾਲ ਦੇਣ ਲਈ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਫਿਰ ਇਹ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਲੈਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ 2000 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਰਜ਼ਾ 2019 ਵਿੱਚ ਮੌਖਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 2020 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ।

9. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਮਿਸਟਰ ਉਦਿਤ ਗੁਪਤਾ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਲੇਂਟ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 5 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਨੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਆਖਰੀ ਕਿਸਤ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਸ ਕਰਨਯੋਗ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ 2014 ਤੱਕ। ਇਸ ਲਈ, ਜੋ ਮੁਕੱਦਮਾ 31 ਮਾਰਚ 2017 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਮਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਮੌਖਿਕ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਚਾਲੂ ਮੌਜੂਦਾ ਖਾਤਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਪਲੇਂਟ ਵਿੱਚ ਸੈੱਟ ਅੱਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

10. ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਿਆਂ, ਮਿਸਟਰ ਸੰਜੇ ਸਹਿਗਲ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਸੁਝਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ (i) ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਥਿਤ ਕਰਜ਼ ਸੌਦੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; (ii) ਕੋਈ ਕਰਜ਼ ਸੌਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰੀਅਲ ਏਸਟੇਟ ਸੌਦਿਆਂ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਸਨ; (iii) ਆਖਰੀ ਭੁਗਤਾਨ 24 ਅਕਤੂਬਰ 2013 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਮੁਕੱਦਮਾ 31 ਮਾਰਚ 2017 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਬਾਰਡ ਹੈ; (iv) ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ I ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ, ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਮੌਜੂਦਾ ਖਾਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ (v) ਇਹ ਗੱਲ ਪਲੇਂਟ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 3 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦਾਅਵਿਆਂ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

11. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪਲੇਂਟ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 5 ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਕਿਸਤ

ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਮੁੱਦਾ ਕੇਵਲ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਮੌਖਿਕ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਕਰਜ਼ ਸੌਦਿਆਂ ਦੇ ਅਸਤਿਤਵ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸੌਦਿਆਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਬਾਰੇ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਸੰਸਕਰਣ ਹਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰੀਅਲ ਏਸਟੇਟ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਕਿਸਮ ਵਿੱਚ ਸੀ।

12. ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਬਾਰਡ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੌਦਿਆਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਪਲੇਂਟ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 5 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਸਾਬਤ ਹੋਣੀ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਣੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ। ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਨਿਯਮਿਤ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

13. ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2 ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਦੋਨੋਂ ਮੁੱਦੇ ਉੱਠਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਮਾ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ, ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹਨ (i) ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ; ਅਤੇ (ii) ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਪਾਈ ਗਈ ਰੁਕਾਵਟ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

2. ਅਦਾਲਤ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏਗੀ।—(1) ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਕੋਈ ਕੇਸ ਇਕ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏਗੀ। (2) **ਜਦੋਂ ਇਕੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਉੱਠਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੱਤ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਜਾਂ ਕੇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਕੇਵਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜ਼ਮਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੁੱਦਾ ਸਬੰਧਤ ਹੋਵੇ—**

(a) **ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ, ਜਾਂ**

(b) ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਰੁਕਾਵਟ, ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਉਸ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।]

14. **ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨੁਸਲੀ ਨੇਵਿਲ ਵਾਡੀਆ ਬਨਾਮ ਆਇਵਰੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀਜ਼**, ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸੀਮਾਂਤਕਾਲ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2 ਅਧੀਨ ਇਕ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਤਿੰਨ-

ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੀਮਾਂਤਕਾਲ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਕਿਸੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਤੱਥ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਇਕ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਸੀਮਾਂਤਕਾਲ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਤੱਥ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਇਕ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:

51. [...] ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡਰ 14 ਨਿਯਮ 1 ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁੱਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉੱਠਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇਕ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਫਰੇਮ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਦੂਜੀ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਆਰਡਰ 14 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ। ਆਰਡਰ 14 ਨਿਯਮ 2(1) ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਆਰਡਰ 14 ਨਿਯਮ 2(2) ਇੱਕ ਵਿਚੋਲਣ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀਮਾਂਤਕਾਲ ਐਕਟ ਅਧੀਨ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

52. ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਮੰਨੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਆਰਡਰ 14 ਨਿਯਮ 2(2)(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸੀਮਾਂਕਣ ਬਾਰੇ ਤੱਥ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਵੀ ਆਰਡਰ 14 ਨਿਯਮ 2(2) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਲਈ ਵਿਵਾਦਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸਤਰਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹਨ। ਜੇ ਤੱਥ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਚਾਹੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ 1976 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

15. ਚੂੰਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾਂਕਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਇੱਕ ਸਾਫ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ XIV ਨਿਯਮ 2 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ 16 ਅਗਸਤ 2018 ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ 4 ਸਤੰਬਰ 2019 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸੀਮਾਂਕਣ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਟ੍ਰਾਇਲ 'ਤੇ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

16. ਬਕਾਇਆ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਨਿਪਟਾਈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ

ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate